

اولویت‌بندی عوامل مؤثر بر انتخاب گزینه‌های تقاطعات غیر همسطح شهری

محمود صفارزاده، استاد گروه مهندسی راه و ترابری، دانشگاه تربیت مدرس

شهاب حسن‌پور، کارشناس ارشد راه و ترابری، عضو هیئت علمی دانشگاه آیت الله بروجردی¹

محمد احمدی‌بافنده، دانشجوی دکتری مدیریت شهری و مدیرعامل سازمان نظارت بر تاکسیرانی تهران

shahabhasanpour@gmail.com¹

چکیده

تقاطعات به جهت کاهش تداخلات ترافیکی، در تمامی مسیرهای اصلی و فرعی، به‌خصوص در معابر شهری از مهمترین زیرساخت‌های حمل و نقل محسوب می‌شوند. از سوی دیگر هدف از طراحی تقاطعات کاهش تعداد برخوردهای ممکن بین وسایل نقلیه با یکدیگر و همچنین عابرین پیاده با آنهاست. به نحوی که بیشترین ایمنی، سهولت در حرکت و کمترین تاخیر برای وسایل نقلیه فراهم گردد. یکی از انواع تقاطعات که سهم بسزایی در افزایش مطلوبیت پارامترهای ترافیکی شبکه حمل و نقل شهری دارد، تقاطعات غیر همسطح می‌باشند که برای طرح مهندسی آن، گزینه‌های مختلفی وجود دارد و از اینرو دغدغه‌هایی را در تصمیم‌گیری مدیران شهری ایجاد می‌نماید. لذا با توجه به میزان اهمیت این تقاطعات، ارائه الگویی که تصمیم‌گیری مناسب‌ترین گزینه را تسهیل نماید، حائز اهمیت بسزایی است. با این رویکرد در تحقیق جاری، ابتدا انواع تقاطعات و گزینه‌های مختلف تبیین شده و سپس عوامل مؤثر بر انتخاب گزینه‌های مختلف شناسایی و مورد بررسی قرار می‌گیرد. سپس این عوامل با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) تجزیه و تحلیل شده و اولویت‌بندی می‌گردد. در نهایت با تعیین میزان اهمیت هر پارامتر، می‌توان گزینه‌های مختلف را ارزیابی نموده و مناسب‌ترین گزینه را به عنوان طرح نهایی تعیین نمود.

کلیدواژه: تقاطع غیر همسطح، ارزیابی، پارامترهای هفت‌گانه، تحلیل سلسله مراتبی (AHP).